

Bemærkninger til lovforslaget

I den betænkning, som den af indenrigsministeriet i 1947 nedsatte kommission vedrørende apotekervæsenet m. v. afgav i februar måned 1952, havde kommissionen optaget udkast til 2 lovforslag, hvoraf det første og betydningsfuldeste var et forslag til revision af den nugældende apotekerlov nr. 107 af 31. marts 1932, medens det andet tilsigter at foretage nogle hermed forbundne mindre væsentlige ændringer i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Der var i kommissionen opnået enighed med hensyn til langt den overvejende del af de enkelte paragraffer i de 2 lovforslag, men der var dog enkelte punkter, hvor det ikke lykkedes at forene de i kommissionen repræsenterede interesser til en fælles affattelse af lovforslaget. Da der blandt de problemer, som der var væsentlige uoverensstemmelser om, var to af de mest centrale indenfor apotekerlovgivningen, nemlig de medicinske specialiteter, hvis retsstilling er ganske afgørende for medicinalindustrien, og apotekerafgiften, hvis nærmere udformning har den største interesse for hele apotekerstanden, fandt man det nødvendigt, at der blev indhentet erklæringer fra de interesserede parter, forinden der blev fremsat lovforslag på rigsdagen på grundlag af kommissionens udkast.

Der er herefter blevet indhentet erklæringer fra:

arbejds- og socialministeriet,
finansministeriet,
justitsministeriet,
landbrugsministeriet,
ministeriet for handel, industri og søfart,
statsministeriet,
undervisningsministeriet,
sundhedsstyrelsen, samt bestyrelsen for afviklingskassen for salgbare apoteksprivilegier.

Endvidere har de interesserede erhvervsorganisationer, herunder Danmarks Apotekerforening, Dansk Farmaceutforening, Den almindelige danske Lægeforening og Dansk Tandlægeforening haft lejlighed til at ytre sig over det i betænkningen indeholdt lovforslag.

Det fremgår af de indhentede erklæringer, at der fremdeles er en meget stærk modstand mod kommissionens flertalsforslag med hensyn til såvel specialitetsspørgsmålet som apotekerafgiften.

Vedrørende lovforslagets 4. afdeling om medicinske specialiteter, hvori det væsentlige stridspunkt mellem apotekerkommissionens flertal og mindretal har været spørgsmålet om, i hvilket omfang optagelsen af specialiteter i det foreslåede specialitetsregister skulle tidsbegrænses, og hvorledes priskontrollen med specialiteter skulle ordnes, har industrirådet i sin erklæring understreget, at medicinalindustrien i de sidste 20—30 år har haft en stærkt voksende betydning for Danmarks forsyning med lægemidler og tillige for landets almene økonomi gennem opnåelsen af et efterhånden meget værdifuldt eksportresultat. I 1931 var medicinalindustriens eksport således kun godt 2 mill. kroner ud af en samlet produktion på 8 mill. kroner, men i 1951 beløb industriens produktion sig til 105 mill. kroner, hvoraf varer til en værdi af 68 mill. kroner blev eksporteret.

Denne udvikling har efter industrirådets opfattelse været betinget af, at industriens stilling på hjemmemarkedet har muligjort opbygning af et produktions- og forskningsapparat, der har kunnet tage konkurrencen op med udlandets teknisk og videnskabeligt meget højt udviklede og tillige særdeles kapitalstærke industrier. Den fremtidige udvikling af eksporten er i høj grad afhængig af, at industriens tekniske og økonomiske styrke bevares og udbygges. Industrirådet regner med, at konkurrencen på verdensmarkedet nu vil blive skærpet, ikke mindst efter at Tyskland igen er trådt ind i markedet. Industrien herhjemme er imidlertid indstillet på at tage kampen op for at bevare og om muligt udvide eksportmarkederne, men dens muligheder for at opnå et heldigt resultat vil blive afgørende svækket, hvis dens stilling på hjemmemarkedet forringes gennem en ændring i de lovgivningsmæssige og administrative vilkår for dens arbejde.

Hertil kommer, at importlandene ofte kræver, at de pågældende varer under